

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE MUNICIPAL
DEL DIA 22 DE SETEMBRE DE 2014**

Identificació de la sessió:

Número: 08/2014

Data: 22 de setembre de 2014

Inici: 20.04 hores

Fi: 20.40 hores

Lloc: Saló de sessions de l'Ajuntament de Sant Celoni

Caràcter de la sessió: extraordinària

Assistents:

President:	Joan Castaño Augé	PSC-PM
Regidors/es:	Magalí Miracle Rigalós	PSC-PM
	Julia de la Encarnación Gómez	PSC-PM
	Josep M. Bueno Martínez	PSC-PM
	Maria Isabel Coll Roig	PSC-PM
	Jaume Tardy Martorell	PSC-PM
	Josep Capote Martín	PSC-PM
	Francesc Deulofeu Fontanillas	CiU
	Laura Costa Olivé	CiU
	Raül Garcia Ramírez	CiU
	Dolors Lechuga Garcia	CiU
	Marià Perapoch Valls	CiU
	Josep Maria Garcia Sala	CiU
	Óscar Moles Avariento	CiU
	Daniel Corpas Cullet	CUP-PA
	Gerard Masferrer Marfil	CUP-PA
	Maria Carmen Montes Azcutia	ICV-EUIA-E

Secretari: Ramon Oriol Grau

Ordre del dia:

Únic.- Aprovació, si escau, de la moció presentada pels grups municipals de la CUP-PA, CiU i ICV-EUIA-E de suport del món local a la convocatòria de consulta sobre el futur polític de Catalunya del 9 de novembre de 2014.

Desenvolupament de la sessió:

Inicialment, el Sr. alcalde explica que aquest ple extraordinari va ser demanat pels grups municipals de la CIU, la CUP i ICV per parlar de la convocatòria de la consulta per votar sobre el futur polític de Catalunya prevista pel proper 9 de novembre. Aquesta petició és va fer amb temps i forma i, tot i que l'alcalde disposa de 15 dies per fer la convocatòria de ple corresponent, vàrem acordar entre tots de fer-lo avui, sense més demora, tal com està fent la majoria d'ajuntaments.

Així mateix els regidors que perceben assistències, fan constar que renunciïn als drets que els puguin correspondre per l'assistència a aquesta sessió extraordinària.

MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS DE LA CUP-PA, CIU I ICV-EUIA-E DE SUPORT DEL MÓN LOCAL A LA CONVOCATÒRIA DE CONSULTA SOBRE EL FUTUR POLÍTIC DE CATALUNYA DEL 9 DE NOVEMBRE DE 2014

Pren la paraula el Sr. Deulofeu per dir que, aquest és un ple extraordinari que té elements transcendents i històrics pel país, no pel ple en sí, sinó pel que significa a nivell de tota Catalunya. En aquests moments –diu-, entre avui i demà passat, més de 800 ajuntaments del nostre país portaran la mateixa moció en els seus respectius plens. Això ja ens dóna una idea de la transcendència i la importància que té tot plegat.

Els tres acords que proposa la moció es centren en tres punts molt concrets que són: que l'ajuntament doni suport a la celebració de la consulta del 9 de Novembre, facilitant els recursos i les eines que siguin necessaris; donar suport a les nostres institucions, al govern de la Generalitat, al president de Catalunya i als partits que han propiciat la consulta i comunicar-ho a les institucions catalanes, a les de l'Estat i a les europees per tal de que tinguin coneixement del que els ajuntaments del nostre país estan aprovant.

Això és important, perquè ve de baix i d'aquí ha anat pujant. Per què ha passat? Per què ens trobem en la situació actual a Catalunya? Segurament hi ha moltes causes i seria molt extens detallar-les totes, però m'agradaria fer una pinzellada d'alguns aspectes que crec que són molt importants:

Elements històrics, de justícia històrica. Catalunya ja tenia institucions pròpies, com la Generalitat, creada l'any 1359 a les Corts de Cervera, i ja es disposava d'ordenament jurídic específic, entre ells les constitucions i altres drets de Catalunya. Aquest any es celebra el tricentari dels fets del 1714 en què ens varen arrabassar les nostres institucions i els nostres drets individuals i col·lectius. Per això, cada 11 de setembre, Diada nacional de Catalunya, ens manifestem i ho fem d'una manera pacífica i democràtica, no per celebrar-ho, sinó per no oblidar aquests fets. Aquest també és un dels motius que fa que avui estiguem aquí.

La justícia històrica, però, no és l'únic element i no es sustenta exclusivament en el sentiment, sinó que té una raó de ser i en el segle XXI es tradueix, per exemple, en els impagaments de la llei de la dependència; en els 16.000 milions d'euros que se'n van i no tornen, incomplint el principi d'ordinalitat que es sol complir a la resta d'Europa; deixar a zero la partida d'ajudes a les persones amb discapacitat i als centres especials de treball.

Aquests són alguns dels exemples de quin és el comportament del govern de l'Estat envers Catalunya.

Tot això també es sustenta en el menysteniment que l'Estat, de manera repetida, té amb nosaltres. En aquests moments, amb un NO NO i sempre NO, sense cap tipus d'argumentació. I com diu Vicent Andrés Estellés "hi haurà un dia en què ja no podrem més i llavors ho podrem tot."

Aquest no és un plantejament exclusivament contemporani de la nostra època, sinó que ve de llarg i ja fa molts anys algú va dir: "a los dos más grandes problemas que tenemos planteados, el de la constitución de Catalunya dentro de España, que es el más grave entre los nacionales, y el de la organización del trabajo, que es el más fundamental que hoy tiene

planteado la sociedad humana". Això es va escriure en una revista anomenada "Sociedad" l'abril de 1843, per tant, el problema, certament, ve de molt lluny.

Sant Celoni ha mostrat el seu compromís amb la democràcia, però de manera específica amb el procés que ens porta a votar aquesta noció avui. Ho vàrem fer amb la consulta popular de l'any 2009, que es va organitzar amb la participació de molts voluntaris, voluntàries i partits polítics, i que ens va permetre fer una primera votació i tenir una aproximació del què pensava la gent del nostre poble. Sant Celoni també ho ha fet participant en les darreres mobilitzacions de les darreres Diades de l'11 de setembre, 2012, 2013 i 2014. En aquest sentit, vull fer un agraïment especial a tots els voluntaris i voluntàries, a les entitats com l'ANC a Sant Celoni, Òmnium Cultural del Baix Montseny i les moltes entitats del teixit associatiu de Sant Celoni i La Batllòria, que moltes d'elles van signar el Pacte local pel dret a decidir, perquè amb la seva tasca desinteressada van fer possible que el darrer 11 de setembre sortissin de Sant Celoni 22 autocars amb unes 1300 persones, que no van ser les úniques perquè moltes persones també varen anar a la manifestació de la V amb altres mitjans de transport. Per tant, de manera organitzada la societat celonina va tenir una important implicació en aquesta mobilització.

Crec que més que mai, el poble, la gent i els seus representants polítics, els regidors i regidores que estem avui en aquesta sala hem d'estar a l'alçada, hem de ser capaços d'anar plegats, perquè la unió és important. Crec que tots els grups municipals estem compromesos amb la democràcia i el que s'està plantejant simplement és que el poble pugui votar, que es pugui expressar a les urnes lliurement, de forma democràtica i pacífica, tal com es va demostrar en la manifestació de la V.

En aquest procés democràtic hi hauríem de ser tots, tots els demòcrates, aportant el nostre granet de sorra a la consolidació d'aquesta democràcia encara jove. Després cadascú ja defensarà el que cregui més adient, tal com s'ha fet al Regne Unit i serà el poble qui decidirà.

Per tot això, Convergència i Unió hi vota a favor.

A continuació, intervé el Sr. Corpas i diu que, d'un temps ençà escoltem la cançó que a la gent no l'interessa la política i que cal fer mans i mànigues per resoldre aquest problema. Tanmateix, la gentada que avui omple el ple; la gentada que fa cinc anys (per no anar més enllà en el temps) es mobilitza constantment dinamita aquella hipòtesi gairebé convertida en veritat absoluta.

Els últims tres anys acumulem mobilitzacions populars de més del 15% de la població de Catalunya. En motiu de les manifestacions del transvasament de l'Ebre sota el paraigua de la campanya "Lo riu és vida", que va mobilitzar el 5% de la població de les terres de l'Ebre, la fundació Jaume Bofill va qualificar la situació de "revolucionària". Vers aquesta diagnosi, com qualificar la situació que viu avui el nostre país? No ens fa por concebre-la com una revolució democràtica i pacífica per exercir el dret fonamental de votar i participar per decidir el futur del país.

NO SOM AQUÍ PER CASUALITAT

Després del tancament d'Egunkaira, Martxelo Otamendi va dir que els catalans ho teníem tot per guanyar la independència, però que només ens faltava una cosa que ell metafòricament anomenava "la foto".

Otamendi es referia al fet que en aquest país portem des de la transició fent una feina invisible que permet comprendre on hem arribat: hem vertebrat un teixit associatiu i comunitari, uns MMSS que han funcionat com a filtre i reelaboració dels discursos de la caverna mediàtica, política i econòmica espanyola i catalana, que també existeix eh.

Res de xarxes socials virtuals; el canvi s'explica per les xarxes socials reals; les que configuren els vincles entre persones en la nostra esfera pública. Però, com deia Otamendi, a aquest teixit associatiu i comunitari li faltava la foto. Ara no en tenim una de foto, en tenim moltes sintetitzades en una: una majoria política i social aclaparadora a favor del dret de decidir. Una foto apuntalada per tres mobilitzacions inaudites a Europa i absolutament espectaculars: manifestació de l'11 de setembre de 2012, la via catalana del 2013 i la be baixa d'enguany.

UNA CONJUNTURA EXCEPCIONAL PROVOCADA PEL POBLE

Cal recordar-ho: hem arribat on som gràcies a la mobilització persistent i constant del poble. A diferència d'Escòcia, on l'autodeterminació la van pactar el primer ministre escocès i l'anglès, a Catalunya el poble és el que ha precipitat la situació i ha posat a l'epicentre de l'agenda política l'exercici del dret d'autodeterminació.

Sense aquesta mobilització potser encara estaríem pidolant a l'Estat espanyol una reforma fiscal o la cessió de qualsevol tribut. Avui aquestes demandes sonen, no només ridícules, sinó absolutament caduques, perquè el model sorgit del 78 ha mort; el model autonòmic pensat i construït per aplacar les aspiracions nacionals de bascos, gallecs i catalans ha esclatat. Res es pot construir a partir de l'arquitectura constitucional dissenyada el 78 al voltant d'una taula, que com recordava Enric Juliana, uns portaven pistola. Una pistola que va condicionar el disseny constitucional. I ara alguns presenten aquell marc constitucional com el cim; el "no va más " de la democràcia. Fins i tot la humilitat els manca.

UNA CONJUNTURA EXCEPCIONAL D'OPORTUNITAT

En el context d'una Unió Europea que no té res de política sinó que és la palanca d'imposició del capitalisme senil a Europa, és excepcional que una petita nació del sud d'Europa plantegi la possibilitat de qüestionar-ho tot. Aquesta setmana passada a Escòcia s'ha constatat que la modificació de l'estatus quo, empetiteix els buròcrates de Brussel·les i els especuladors d'arreu. Els fa tremolar. Els posa nerviosos, perquè veuen perillar el negoci mafiós que controlen amb mà de ferro. Només cal revisar qui es va oposar a la independència d'Escòcia. Segurament els mateixos que s'oposaran al procés del poble català.

El poble vers la *crème de la crème* de l'elit políticofinancera; el poble contra les elits extractives que basteixen la seva riquesa i poder, a través de l'acumulació per desposseïció de les classes populars. I a Catalunya passa tres quarts del mateix: el procés obert és excepcional perquè qüestiona les bases del sistema polític i econòmic vigent. Ho qüestiona TOT, de baix a dalt. Hem generat les condicions d'una revolució democràtica en el cor d'un dels pols del capitalisme global; la Unió europea. I això ho hem de tenir molt clar.

Tenim un oportunitat històrica de construir un país nou. Ara que l'esquerra extra parlamentària pressiona sobre la necessitat de regenerar les institucions democràtiques, no existeix millor regeneració que construir un país nou des de zero a través d'un procés constituent popular. I per aconseguir cal batallar pel reconeixement del dret a l'autodeterminació i per guanyar la independència.

Tenim l'oportunitat de construir un país més just, més solidari i més igualitari. I precisament, la moció que avui discutim avança en el sentit de lligar la nostra independència amb un projecte compartit de millora de la nostra societat. Retallada dràstica de les injustícies i la pobresa, i de construcció d'un projecte de país governat per tots i no per una minoria, molt minoritària però molt adinerada i molt corrupte. Necessitem aquesta idea incrustada en aquest procés per a que la majoria social que hi doni suport sigui cada vegada més i més sòlida.

Per cert, algú s'imagina que el clan mafiós dels Pujol hagués esclatat en un context polític diferent de l'actual? El procés sobiranista és un malson per les elits, els corruptes i els mafiosos, pels guardians de l'estatus quo. Només per això, no ens podem aturar.

I tampoc ens podem aturar perquè el procés polític que viu el país és una finestra d'oportunitats també per enfortir els lligams amb la resta de territoris de parla catalana. En aquest sentit, no són casualitat les fortes agressions a la llengua o a l'educació pública que el PP infligeix al País Valencià o a les Illes els últims mesos. L'espanyolisme mira de crear un mur de contenció per evitar la contaminació política del que s'esdevé a Catalunya. Vers aquesta ofensiva, necessitem avançar cap a la construcció d'un país en comú amb el País Valencià i les Illes. I també Catalunya nord. Perquè ens convé lingüística i culturalment però també per la construcció d'una economia regional potent. Perquè Som PPCC.

UNA CONJUNTURA EXCEPCIONAL COM AQUESTA QUE EXIGIEX RESPONSABILITAT POLÍTICA

Una conjuntura com aquesta, que obre possibilitats colossals, exigeix responsabilitat política per part de tots els agents polítics. Una responsabilitat que es materialitza, entre d'altres qüestions, en aparcar els prejudicis, per exemple, perquè ens hi juguem el futur del país. I ens els juguem vers un estat com l'espanyol, que no deixa de ser un estat poderós i amb aliats internacionals encara més potents. Per tant, avui, amb l'aprovació de la moció que discutim, fem un pas més en aquesta responsabilitat política, perquè els ajuntaments poden jugar un paper clau per assolir l'objectiu polític de votar i si cal d'assolir la independència.

UN REPTE COLOSSAL, PERÒ JA GUANYEM

Cada dia que passa tenim l'estat espanyol més acorralat i a la defensiva. La batalla discursiva ja la guanyem:

- Vers el reclam del dret democràtic de votar, trobem la negativa inquisitorial i el fonamentalisme constitucional;
- Vers la voluntat de diàleg, l'amenaça i el discurs de la por;
- Vers la voluntat de construir un país nou, la recuperació mítica de l'Espanya centralitzada i homogènia.
- Vers les mobilitzacions massives, democràtiques i festives del poble català, les maniobres militars, les reunions preventives de fiscals i el codi penal;

En definitiva, democràcia vers imposició i repressió. Perquè a l'Estat espanyol els projectes polítics que qüestionen la unitat de l'estat només es toleren mentre no tinguin possibilitat de materialitzar-se. En cas contrari, se'ls veta sigui com sigui. I recordem-ho, **NOMÉS**

DEMANEM PODER POSAR LES URNES PERQUÈ ELS CIUTADANS DE CATALUNYA PUGUIN DECIDIR EL FUTUR DEL PAÍS.

EN AQUEST SENTIT, ESCÒCIA HA CLAVAT UNA PICA A BRUSSEL-LES IRREVERSIBLE

Més enllà del resultat del referèndum escocès, dues lliçons es deriven del procés que s'ha viscut a Escòcia:

1. El reconeixement del dret d'autodeterminació és un assumpte exclusiu de política; res més.
2. Hem après de la legitimitat política de les nacions; de les unitats subestatals, per decidir el seu futur polític.

Ambdues lliçons són una pica a Brussel·les, perquè dinamiten l'apel·lació constant de l'Estat espanyol a la constitució. Des del dijous passat, Europa ho té molt i molt difícil per negar als catalans el dret a votar sobre el futur polític del país. Per tant, Escòcia ha estat una victòria política a favor de la democràcia i del dret d'autodeterminació dels pobles sense estat.

Tenim l'absoluta legitimitat per reclamar el dret a votar i, per tant, decidir el futur polític del nostre país. I si no en tenen prou, l'empara legal també la tenim: una llei de consultes aprovada per quasi el 80% del Parlament i un decret de convocatòria recolzat per uns altres 2/3. Un suport tant ampli ens dóna moltíssima força, cara endins i cara enfora.

EN AQUEST CONTEXT, ALGUN DIA ARRIBARÀ L'HORA DE SALTAR LA TANCA

Dèiem abans que la conjuntura excepcional que hem creat exigeix responsabilitat política. En aquest sentit, al debat de política general de la setmana passada el president Mas va equiparar el consens polític amb una figura de porcellana fina que requereix tractar-la amb delicadesa i bones maneres. D'acord, però parlant de porcellanes fines, ens atrevim a afirmar que, com a mínim, les urnes són també porcellanes tant o més fines que el consens polític. I, per tant, no es poden trencar a la primera de canvi. S'han de preservar el màxim, perquè són l'expressió màxima de la democràcia.

Volem recordar que no hi ha cap país del nostre entorn immediat que pugui presumir d'un continuïtat democràtica i legal des que va néixer fins avui. Cap ni un. Perquè en tots trobem moments de ruptura per construir i bastir un projecte nou, més enllà de l'encert o desencert del resultat.

Per tant, hem de tenir el cap fred; anar a la una, però arribarà el moment que haurem de saltar la tanca. Caldrà apel·lar a la desobediència civil.

PER TOT AIXÒ, VOTEM A FAVOR D'AQUESTA MOCIÓ

Perquè la moció apel·la a la "realització" i a la "materialització" de la consulta. La moció recull aquests dos termes i no només el suport a la convocatòria. Aquesta qüestió és central per nosaltres. La consulta del proper 9N no és quelcom accessori o substituïble. Celebrar i materialitzar la consulta acordada és fonamental. Sinó TOT haurà estat un FRAU. Per què?

1. Perquè la consulta per la independència s'haurà de fer, abans o després, però caldrà fer-la. Per aconseguir o per ratificar una declaració d'independència. I en qualsevol dels 2 casos Espanya no la considerarà legal.

2. Perquè necessitem poder confiar els uns en els altres. I saltar la tanca per convocar una consulta és molt més senzill que saltar-la per declarar unilateralment la independència.
3. Perquè en unes eleccions (se li posin l'etiqueta que se li posi) entren molts altres variables en joc i els resultats són interpretables i moldejables per part dels partits. Una consulta permet deixar de forma molt clara quina és la voluntat popular i, per tant, manté el procés en mans de la gent, del poble, que és tal i com hem aconseguit que avancés.

LA FITA ÉS INDEPENDÈNCIA PER CANVIAR-HO TOT.

Tot aquest procés no pot acabar baixant una bandera i pujant-ne una altra.

En un context de crisi; la crisi més important dels últims trenta anys que ha deixat (i encara deixa) un paisatge social devastat i desolador:

1. Un 38% de llars catalanes ingressen menys de 14.000 euros anuals;
2. Un índex d'atur superior al 20%, que en el cas dels joves s'enfila fins el 50%;
3. La taxa de risc de pobresa i exclusió social és del 23%;
4. Desenes de milers de desnonaments els darrers anys als Països Catalans.
5. Un 17% de menors de 18 anys viuen en llars on cap dels seus membres treballa;
6. Som el tercer país més desigual de la UE.

Vers aquest panorama socialment desolador; un panorama de pobresa, atur i exclusió social, la fugida endavant de la majoria dels països europeus ha estat l'ascens de l'extrema dreta i dels partits neofeixistes.

Per contra, a Catalunya hem sabut bastir una projecte il·lusionador; un projecte que ens obre l'oportunitat de construir el país que vulguem. Com apuntava Marina Subirats en recent article a l'Ara, vers el context de crisi i devastació social "Catalunya tenia a la recàmera una utopia: la independència. Una utopia amb una història que enfonsa les arrels en greuges antics i moderns, en derrotes, intents de regeneració frustrats, ofenses i malentesos: Però que no agafa la seva força de tot això, SINÓ DE LA NECESSITAT ACTUAL D'ESPERANÇA. No es tracta de reconstruir un vell imperi mediterrani ni d'afirmar essències pàtries, no es tracta de patriotisme, sinó de saltar d'un vaixell que va a la deriva amb la il·lusió que en una barca petita serà més fàcil trobar alguna ruta a Ítaca".

Doncs això; fermes, il·lusionats i amb un somriure a la cara hem de persistir fins el final perquè el 9 de novembre puguem votar i decidir el futur polític del país, que molts desitgem que sigui una república independent socialment justa.

PER TOT AIXÒ I PER ACABAR, exigim la celebració del referèndum, digui el que digui el TC.

1. El TC no té legitimitat democràtica per prohibir l'exercici de la democràcia. I encara menys després d'haver estat anunciada la seva resolució per boca dels seus representants polítics, cosa que vulnera els principis més elementals de l'Estat de dret: la separació de poders. I sense separació de poders, i segons el liberals, no hi ha possibilitat de democràcia.
2. I perquè l'escenari de la prohibició era una evidència i era més que previsible des de l'inici del procés.

Constatem que la Generalitat té totes les condicions democràtiques, polítiques i logístiques per celebrar la consulta, que no hi ha excuses. Tot està llest i a punt per fer-la i que, fer-la o no, és només una qüestió de voluntat política.

Per totes les raons esgrimides anteriorment, emplacem a tothom a:

1. **Donar suport a la celebració de la consulta tant sí com no** i sumar-se a totes les mobilitzacions que, com la d'avui, assegurin que el procés democràtic que entre tots estem protagonitzant, segueixi avançant;
2. **I també emplacem tothom a fer-se voluntari de la campanya unitària pel Sí Sí** i de la campanya de les Esquerreres pel Sí Sí. Encara no hem guanyat. Cal treballar per convèncer a tots els nostres amics, veïns, companys de feina. Un per un. Per convèncer-los que la nostra llibertat política ens obre les portes a construir una altra Catalunya, la de tots, la de la gent.

Tenim el camí, tenim les eines, tenim la gent, tenim la legitimitat democràtica.

No ens fem enrere i saltem la tanca.

Saltarem, votarem i guanyarem.

Seguidament, pren la paraula la Sra. Montes per dir que, aquesta és una moció de suport del món local a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre sobre el futur polític de Catalunya, que ha comptat amb el suport de diversos grups polítics al Parlament i també inclou entitats municipalistes.

Cal recalcar que aquesta moció vol que, a partir de la llei de consultes, es pugui opinar, no només sobre la independència, sinó sobre molts altres fets que poden concórrer dins la societat. Cal dir que aquesta consulta no és vinculant, la gent pot manifestar la seva intenció referent a Catalunya, encara que no sigui independentista; es tracta d'expressar la voluntat d'un poble referent a un tema concret.

Des d'ICV s'ha donat suport a la llei de consultes i també a aquesta moció, per tant, hi votem a favor.

A continuació, intervé el Sr. Bueno i manifesta, primer de tot, el seu suport a la celebració d'aquest ple extraordinari.

Aquest és un dels plens –diu– amb més transcendència política de la història dels ajuntaments democràtics, precisament per aquest concepte últim, perquè és una defensa a la democràcia, perquè amb aquesta moció d'avui, el món local, els ajuntaments ens posem al servei del país, per donar suport a la convocatòria de la consulta del proper 9 de novembre, donant suport i facilitant tots els recursos suficients i les eines necessàries per poder-la realitzar.

Donant suport, així, als milers de catalans i catalanes, diversos i plurals, grans i joves, que han sortit als carrers de Catalunya per reivindicar el dret més democràtic que hi ha, que és el de poder votar per decidir el futur polític de Catalunya. Que demostra com és el tarannà cívic i reivindicatiu del poble català.

També significa donar suport a totes aquelles entitats com la Taula del Dret a Decidir, l'AMI, l'ANC i Òmnium Cultural, a les institucions (al president de la Generalitat i al Parlament), i naturalment, a les forces polítiques que han recollit el mandat dels ciutadans i han fet possible arribar a aquest afer tan important, posant-se d'acord en data i pregunta. I també, i permeteu-me que ho digui, suport a aquelles persones amb càrrecs representatius o no que han deixat forces polítiques, o estant a punt i a aquells que han trencat la disciplina de vot, per donar suport al que la ciutadania catalana exigeix, que és votar el 9 de novembre.

Considero que estem en un moment històric i decisiu, que la història ens ha convocat. I per tant, és molt important el suport a la convocatòria de la consulta del 9-N, una consulta emparada per la llei de consultes, una llei aprovada pel nostre Parlament, amb totes les garanties legals, encara que alguns diguin que no. Des de Madrid ja sabem el que pensen, i el que faran, apel·lant al discurs de la legalitat de la consulta. Intentaran fer tot allò que calgui per no preguntar al poble, i continuaran dient-se demòcrates sense cap escrúpol!. Haurien d'aprendre molt d'Escòcia i del Primer Ministre Cameron, el qual ha manifestat després del referèndum escocès, que el més important com a demòcrata que és, és preguntar al poble, és el dret a decidir.

La democràcia és la voluntat del poble i la voluntat política per saber que es vol, i decidir. I les lleis, les constitucions es canvien, perquè el sí de la democràcia és la voluntat del poble. I la voluntat de la majoria dels catalans i catalanes és poder votar. No és un problema de legalitat senyors, sinó de voluntat política.

Per acabar, em sento molt orgullós i alhora emocionat de ser un dels regidors d'aquest Ajuntament, emoció que ja vaig sentir quan en l'acte de la Diada, el teixit associatiu de la Taula pel Pacte del dret a decidir em van lliurar una còpia del manifest llegit. I ben segur, que molts altres companys que ara no són als consistoris però han estat en altres mandats de diferents forces polítiques, també ho estan d'orgullosos, perquè aquest acte ha estat molt important, és donar suport al poble, als catalans i catalanes, és el suport del món local a la Democràcia.

Vivim moments decisius de país, i des de la meva posició pública i personal, encoratjo a tothom que participi d'aquest afer, als que ja ho fan a seguir així, i a aquells que encara no ho fan que ho facin, perquè és molt important decidir com volem ser, és molt important ser particip del que diu el poble: Que és votar el 9N per decidir el futur polític de Catalunya. Jo, com molts catalans i catalanes, vull decidir, hem de ser consultats, i això només es fa votant.

Perquè votar és democràcia, la democràcia és llibertat, i la llibertat ens portarà a una Catalunya millor.

Intervé la Sra. de la Encarnación i apunta que el grup del PSC tindrà llibertat de vot i manifesta el seu posicionament envers la moció. Considero –diu- que no hi ha cap solució viable a la greu crisi institucional que travessem que no passi pel diàleg, la negociació i el pacte, condicions indispensables i prèvies a una consulta a la ciutadania. Tot i manifestar el meu suport a la llei de consultes no referendàries, com la que es va aprovar divendres, cal saber que si la consulta no és legal i acorada, no es podrà fer. Som moltíssims els catalans

que desitgem votar i per aquesta raó considero que no hi haurà solució estable a l'actual distanciament que no passi per sotmetre-la al vot ciutadà. Crec que ha estat un error posar data a una consulta sense garanties per poder-la celebrar. Que quedi molt clar que no demano que s'abandoni la perspectiva de fer la consulta, sinó que demano que es treballi fins al final de la legislatura per fer-la possible. Demano actuar dins la legalitat, mantenint-nos sempre en el marc democràtic de l'estat de dret. Considero que aquesta és la principal obligació de les institucions públiques de tot govern. Per tot això, el meu vot és l'abstenció.

A continuació, la Sra. Miracle manifesta el seu posicionament tot dient que, el fonament de la democràcia és en el fet que hom pot opinar lliurement sobre allò que vol i allò que no vol, allò que sent i el que no, en relació als temes que afecten la vida comunitària.

Una consulta permet que tothom pugui aportar parer a la vida col·lectiva, amb respecte, d'una manera pacífica, sabent això sí, que per sort, hi ha sempre diferents maneres de pensar.

Poder votar és l'expressió genuïna de la llibertat, poder votar significa participar, comprometre's, enriquir col·lectivament l'evolució de la societat.

No hem de perdre de vista que el que portem avui sobre la taula és una iniciativa amb forta base ciutadana. La Història és plena d'avenços democràtics empesos i assolits gràcies a la societat civil. Estem davant un cas clarament similar. No podem deixar de mirar enrere copsant temes cabdals per a la Humanitat que, incomplint lleis vigents, les han fet canviar i millorar.

És ben clar que una part molt, molt important de la societat catalana demanem poder exercir el dret a decidir i als regidors i regidores dels ajuntaments ens correspon escoltar aquest clam i recolzar-lo.

Acabaré amb unes paraules d'en Lluís Llach, "Les raons per fer el referèndum podrien ser polítiques, històriques, econòmiques... però la principal, l'essencial, és la de la qualitat democràtica".

Per aquestes raons el meu vot serà favorable. Gràcies.

Després d'aquestes intervencions i atès que

Com qualsevol altre poble del món, els catalans i catalanes tenim el dret a decidir el nostre futur en llibertat, un dret que està reconegut en els principals tractats internacionals. Un futur que s'emmiralla en una cultura, una llengua i unes tradicions pròpies avalades per segles i segles d'història que s'estronquen ara fa 300 anys amb la Guerra de Successió i amb els Decrets de Nova Planta que aboleixen les constitucions catalanes i les institucions pròpies.

Aquest any 2014 també coincideix amb el centenari de la creació de la Mancomunitat de Catalunya, com a expressió institucional de la nostra voluntat d'autogovern, i amb el setanta-cinquè aniversari de l'entrada de les tropes franquistes a Catalunya, fet que va comportar la supressió de la Generalitat, l'exili republicà, l'inici de la dictadura i d'una cruel repressió, que va tenir una expressió especialment brutal en el posterior assassinat del president Companys.

Enguany celebrem 5 anys de la primera consulta popular a Arenys de Munt, un fet que ens va fer adonar que aquesta via era possible, i que va evidenciar que hi havia molts catalans i catalanes que estàvem disposats a tirar endavant i a mobilitzar-nos per demostrar la

voluntat majoritària del poble català de voler decidir el futur votant. La sentència del Tribunal Constitucional anul·lant part de l'articulat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 aprovat pel nostre Parlament i referendat pel poble de Catalunya va propiciar la primera manifestació multitudinària de rebuig a l'actitud del Govern estatal l'any 2010. De llavors ençà n'han estat moltes més, amb la convocatòria de la societat civil i el suport de la majoria de les forces polítiques del país. Vam omplir Barcelona el 2012, vam travessar Catalunya amb la Via Catalana el 2013 i aquest 11 de setembre de 2014 hem tornat a demostrar al món la rellevància i la transcendència del procés construint una V que des de la plaça de les Glòries s'ha estès per tot Barcelona. La mobilització popular i cívica de la ciutadania i les entitats han exercit de pressió constant per garantir el procés.

Una gran majoria social de Catalunya ens ha demostrat en els darrers anys que està a favor de l'autodeterminació dels pobles i que reivindica el dret a decidir i vol exercir-lo per tal de recuperar llibertats perdudes. Un moviment transversal tant a nivell territorial com social i polític perquè es sustenta en l'essència de la democràcia i, per tant, insta al Govern i al Parlament a prendre decisions que representin a la majoria dels catalans i de les catalanes. Davant aquesta reivindicació democràtica els partits polítics no s'hi poden girar d'esquena. Un moviment social que ha optat per la via pacífica, pel diàleg, per la defensa ferma d'uns objectius polítics clars, i que respon al genuí caràcter català, moderat però ferm en els seus objectius, vinculat a tota una història i tradició de compromís i activisme per la conquesta del seus drets ciutadans, socials i nacionals.

Constatem que el procés que viu Catalunya ha de comportar, per a ser creïble i il·lusionant per a la ciutadania, el compromís de totes les forces polítiques d'iniciar una nova etapa del país marcada per la defensa i ampliació de l'estat de benestar, el combat contra l'atur, la pobresa i les desigualtats, i la lluita, sense excuses, ni treva, ni excepcions, contra la corrupció.

La Nació Catalana, amb una llengua i una forma de vida pròpies en l'ordre social, econòmic, jurídic i polític té dret a la seva autodeterminació, com qualsevol altra nació. Aquest dret és un principi fonamental dels Drets Humans i està recollit en la Carta de les Nacions Unides així com també al Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics.

El Parlament de Catalunya acaba d'aprovar per una majoria àmplia i transversal de les forces parlamentàries la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, després d'haver seguit totes les passes que la legislació actual determina. Aquesta llei ha estat avalada pel Consell de Garanties Estatutàries i dóna empara legal a la consulta sobre el futur polític de Catalunya.

El president de la Generalitat de Catalunya, M. Hble. Sr. Artur Mas convoca a la ciutadania de Catalunya per la consulta del dia 9 de novembre de 2014, una consulta que hem demanat i que ens hem compromès a tirar endavant els ajuntaments catalans de forma reiterada.

Els ajuntaments garantirem la llibertat individual i el procés democràtic, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer possible la celebració de la consulta de forma coordinada amb el departament competent del Govern de la Generalitat de Catalunya. Així mateix fem una crida a la ciutadania a participar-hi de manera activa, cívica i pacífica.

Per tot això, per 13 vots a favor de les senyores Miracle, Costa, Lechuga i Montes i dels senyors Bueno, Tardy, Deulofeu, Garcia Ramírez, Perapoch, Garcia Sala, Moles, Corpas i Masferrer, i 4 abstencions de les senyores De la Encarnación i Coll i dels senyors Castaño i Capote, el Ple municipal **ACORDA:**

1. Mostrar el suport a la convocatòria de la consulta del 9 de novembre de 2014, per decidir lliurement el futur de Catalunya dins l'exercici dels nostres drets democràtics i prendre el compromís de l'Ajuntament de Sant Celoni amb la realització de la mateixa, facilitant tots els recursos i les eines necessàries per fer-la possible, fent una crida a la participació.

2. Donar ple suport al president i al Govern de la Generalitat, al Parlament de Catalunya i als partits polítics que donen suport a la convocatòria i a la materialització de la consulta del 9 de novembre dins el marc legal que és la Llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja que respon a la voluntat majoritària del poble català i dels seus representants.

3. Comunicar aquest acord en el període de 5 dies des de la seva aprovació al president de la Generalitat de Catalunya i a la presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris. També a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) i a l'Associació Catalana de Municipis (ACM) qui ho trametran de forma conjunta al president del Govern Espanyol, al president del Congrés dels Diputats, al secretari general de les Nacions Unides, al president del Parlament Europeu, al president del Consell de la UE i al president de la Comissió Europea.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les 20.40 hores i s'estén la present acta de la que jo, el secretari, en dono fe.

L'alcalde
Joan Castaño Augé

El secretari,
Ramon Oriol Grau